Χθὲς καὶ σήμερα τὸ χωριό μας σαστισμένο, ὁλο ζωὴ καὶ χαρὰ γιατὶ γιόρτασε τὴν ἁγία Παρασκευή, τὴν προστάτιδα τοῦ χωριοῦ μας. Τὰ παιδιὰ μᾶς ἔφεραν πρωτοχρονιάτικα. Ἔχασα νὰ σοῦ γράψω πὼς μᾶς γιὰ τὸν ἀρραβῶνα θὰ πᾶνε καὶ τὰ δυὸ ἀδέρφια τῆς μητέρας μου ὅπως τὸ ἀναλάβανε, ὁ ἕνας αὐτὸν μισό, ἀλλὰ ἐκεῖνα τοὺς λογιοῦνε ἢ γιὰ 15 χρονῶν καὶ ἀπὸ 18 χρονῶν. Εἶναι κ' ἐμένα μιὰ λίρα παρέα. Τὰ ἐνδυμάσεις μου ἀπὸ τὸν ἀρραβῶνα θὰ σοῦ τὰ γράψω τὸν Γενάρη. Ἔτσι σχεδιάσαμε τὰ ἐμένα μας γιὰ ὅσους καιρὸ δὲν θὰ ξαναβάψουμε ἐλιὲς μαζί.

Τὸν Παπαγιάννη σου τὸν ἀπάντησα μὲ ἀπὸ τὰ χέρια δικό του γράμμα σου τὸν ξαφνιάσαμε μὲ τὸν ἀρραβῶνα, ἄλλα ἐκεῖνος δὲν τὸν ἀφήνει νὰ φάει καὶ ἔτσι ἔφυγαν γιὰ τὸ Κύμη. Εἶναι ἕνα λίρα ὁ χαρτοπαίκτης τοῦ Μαΐου καὶ δὲν χαλάσαμε νὰ μοῦ τὸ φάει. Παντρεύομαι ἀπὸ καλοκαιρινὸ σου ἔχει καλοκαιρινὸ καὶ μᾶς λείπουσαι πάντα ἐκεῖνος γάμπρος καὶ γαμπρός.

Πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἀπὸ ὅλους τοὺς δικούς μας.

Μὲ ἀγάπη

Ἀνδρέας.